

فـرموودـ کا نی شیعری بـگـرد ...

سـ باح ... نجدـر

1

شاعیر له خـسـکییدا خهـسـه تی یاخیوونی له ناوه وه ـسـکاوه و ما نا و
تـیـیـیـی پـکـهـا ته و یهـکـتی ههـسته کانیه تی، بهـام خـسـتی پـشمـرگه ی
نیـیـی. من قـت قـمـم نـکردووه ته چـک. شیعـر بهـره و قوـوـای
دهـبـته وه و وزـ و درـوشانـوی هـموو نووسینـکـ، تـواوکـری پـژ
ـشـنبیریـکان و قهـواره یهـکی سهـرتاسهـریه .

2

لـ شیعری بـگـرددا شاعیر دـبـتـ و خسارـکی کارای گـردوونیـ،
پـیـوـندی بـ تاکـ شوـنـکـو نامـنـت، دـچـتـ ناو هـما و زاراو و
بنـتـکانی تـواوی بوون و جیهان و خـون و چیهـتی مـرـقـو.
توانای بـدیـهـنـانی خـونی تـدا پـیدادـت، خهـون و بهـدیـهـنـانی
بهـای ـحی و گهـردوونی بوون.

3

ههـموو قوتا بخانه شیعریه کان له ناوده چن، ته نیا شیعـر خـی، گهـوهـری
گهـوهـره کان دهـمـنـته وه. کـ بیر لـ قوتا بخانه و ـباز و تـوژم و
جووـانـو جیا جیاکانی شیعـر دـکـمـو. تـوژمی هـستی و خـونیم لـ
وانی دی پـ باشتـ. لـواندا دـتوانم بچمه سهـر پایه ی خـم و خـم
بنیادبنـم و هـز و وره یان لـوـرگرم و جـش بگرم، جـشگرتن له گـان
و داهـنان. ههـر کارـک به وردی و وریایـی ئهـنجامی بده ی فیداکاری
دهـو و له ناوی دهـدرـوشـیتـه وه.

دـنگی دـرـو ناتوانـت ناوهـر کی ناخ بناـنـت، یان بتاسـنـت.
چـمکی بـختیاری ئـدـبی لـناخمدا دـخـمـمـنم و به مـرکی هونهـری
خـی له گهـیدا دهـمـنـمه وه و دهـبـته بنیاد، بنیادی جوانی ـهـسن
له زهـینمدا.

4

لـ ئـزمـوونی مندا ئـمـ و وینـداو و نـمویستـوه ئـفسانـ
تـکـبشکـنم، بـکو ویستـووم له ـگای زمانـی ئهـفسانه و جیهانـبینـی

ئەفسانەییەوه ئایە و تانوپیی ب ئاستی بکاره نانی ووداویکی
 هاوچرخ بچنم و بزرگی بکەم و بکاریهیەنم و. ئەفسانە
 پویستیکی ناوکیه وزه شاراوهی شیعر ئاشکراده کات، پاشان ب
 کارامیی بکاره نانی پویستی ب ئاگاییکی هەشمەندانیی،
 هەرچەند دەچمە ناو ئەزموونەوه ئەفسانەم وون و قوو تر لا
 کەدەبەتەوه و هەکەکیینی تەداده کەم و واقعی تەدا داده ئۆزمەوه.

لە دەقدا وودەدات بینین جەگەگەگە لەگە وزه ئەفسانەیی بکات، یان
 بەپەچەوانەوه. گەران لە دەقی: (زەنگی پەستی) دا، منی
 بەجەگەگەگە کردنی بینین ب وزه ئەفسانە و لەدانی دەماری زمان
 مووتوربه کرد.

هیچ شیعرکی داھەنراو ل وزی ئەفسانە خاایی نیه. ئەم
 شیعره به نه مری دەمەندەتەوه، ئەفسانە وزی نووسینی بزرکردبەت و
 تا ئاستی سەنی و زیندوویی.

5

زمان هەکاری دەربەینی شتە ناوہکی و زەینیەکانی شیعره، شیعریش
 ببازی ژیان و بیرکردنەوه و ئامانج و چارەنووسمه، مامەم
 لەگەیدا خەشە و حەزەدە کات لەبەر ئاشنایدا ببیندرت. لە ژیاندا
 لە باوکردنەوهی شیعره کانم زیاتر ههچم نهویستوو، بوەر و بباکیش
 بوویمه تەنیا جارکیش نکویم لە استی و استگایی نهکردوو و وه
 پارتیزانەك ووبەوو جەنگاوم، قەتیش نهکەوتوویم تە ناوژی و
 گونجانەك. هەمیشە لە بەرهی ئاستەتیکادا به وریاییهوه وهستاوم و
 ناپاکیم لەگە بههره و توانای خەم نهکردوو.

شیعر هەزاره و زەریش بەهەزە، به مردن دەورەدراوه. باوکم
 به هەزاری مرد، دایکیشم. لە مندا دەرکەوتنەوه و ماونەتەوه و
 تەکە به حەتی نووسین و یادهوهری نووسین بوون. حەتی نووسین
 هەستکردنە به کرانەوهی گەردوون، به سەرەتای دووہمی ناودەبەم،
 شتە جوانەکانی ماونەتەوه شیعری بگەرد لە دیدکی تەواو
 ئاستەتیکیهوه پاراستوویەتی و کردوویەتی به مایە هەزامەندی و
 نموونە. دەمەو لە گەگەزی دەقەوه پەیوەندیەکی هەقیقی
 دابمەزرەنم و لە پاراستنی شتە جوانەکان نزیکبمەوه.

6

گەران و ئەنوەر قادر محەمەد و جەلال بەرزنجی ... تاد، نووبەخشیان

له زهینی مندا شوه پـدا و ناوه ندـکیان پـبه خشی، ناوه ندی نوـبه خشی، له نوـبه خشی ئه واندا، نوـبه خشی خـم که شفکرد و پهره م پـدا. ئه وهی نووسیومه کاتـک ده زانم نوـبه خشیه، که توانیبـتم به پـی زمانی تـدا دووباره بکه مه وه و بیکه م به هه وهـنی زهینی. که توانیم به پـی زمانی تـدا دووباره بکه مه وه و کردبـتمه هه وهـنی زهینی، ئه و جا ده زانم نوـبه خشیه کی بـگه رد و هه ستردن به ئازادی بووه، ئازادی منه، واته: نهـنی مه وداکانه. نوـبه خشی ئازادییه کی شاراوویه، مـشکی نوـبه خش، مرـق به به هره ئـستـتیکیه کانی ده دـزـته وه و ده ناسـت، که داهـنهری جیهانبینیه کی خـبینینه و نوـبه خشی له ناو دـی وشیار و پـ ئاگایدا کاری خـی کردوه.

7

شعری من ووبار نییه، جـگهـیه کی باریکه، خـایی نییه له خوـهی پاراو، ئه م خوـه نهرمه سهرـژه له جیلوهی هه قیقه تی بوون. هه قیقه ت ونه، پرسیاره، له وهـام گرینگتره. دهنگی مه وداکانه له هه سته کانی شاعیردا ده خرـشـت و گوـمان لـی ده بـت. گومان و دوودـیهـک له نـوان واقع و خه یا، له گـای سته ی لـکدر او دا پیشانی وه رگر ده دات، وام بیرکردوه ته وه هه ندـک باـی خه یا ده چـته ناو واقع و هه ندـ ورده کاری واقعیش وهـک خه یا هـشکه و پـشکه به بینین ده کهن، زهینی وه رگر له سته ی ساده وه به ره و سته ی لـکدر او ده بهن.

بوونی هه موو شته کان: ده ریا، ووبار، کانی، جـگهـی باریک تاد، پیرـزن. ئاشقانه دهـوانن و ده یانه وـ ژیا نیان ده سکه وـت و ساده یی شته کان بناسن. شعری بـگه رد له کـتایی خـیدا گوـایه و وابه سته نییه، نه به خه یا، نه به واقع، نه به ئه فسانه و ئایینه کان تاد، جگه له شیعریه تی پـ.

8

گـشه گیریه کی وشیاریم ههـبـژاردوه. بـ ئه وه یه زیاتر له شیعره کانم وردبمه وه و سهرنج نه خه مه سهر شتی تر، یان ئه و شته لابه لایانه ی شاعر ههـدهـبـژـکـنن. بـ ئه وه ی ههـنهـبـژـکـی ده بـ دوور بکه ویته وه و نامـبیت. (ئه حمه دی مهـلا) وهـک نموونه ی باـ وه رده گرم، ئه گه ر گـشه گیری وشیاری ههـنهـبـژاردبووایه و له مـته که کانی ئه ده ب دوور نه که وتبایه وه شاکارـکی وهـک: (کتـبی شاعر) پـشکـش به مـژووی داهـنان نه ده کرد.

شیر له یه کم هشنووس و یه کم پاکنووسیه وه ته واوده بـت، له هه مان کاتیشدا قهت ته واونا بـت. شیر ځ پـش سی سا نووسیبـتم، هه جار ځ گه ابمه وه سه ری گـڼـانـکم تـیدا کردووه. ئه م دهستکارییه نه بوونی دنیایی نییه، هه وه بـ گه شه پـکردنی. ساتی شیر په یوه ندی به دهروون و زمانه وه هیه. ځکه وتبووه له کاتی ځ یشتم له سه ر شه قامدا، ځ یتمی ځ یشتن یارمه تیداوم بـ گـڼـینی سته و وـنه، چـونکه ئه م ساتی شیریه بیرکردنـه وه ځ اـبردووی زیندوو کردوومه ته وه و گه یان دوومیه ته وه ساتی نووسینی هشنووسی یه کم. ئه م حاـه ته ش ځ ځـشکر و یارمه تیده ره بـ دهستکاریکردن و به یه کگه یشتنه وه یلهم و وروژان. لـکـڼـر ئه م کرده یه به خراپ لـکـده نه وه و دهـڼـن هـوتی پـشکه وتنی شاعیر ده که وـته نادیاریه وه.

لـکـڼـر ده توانـت له هه دهستکارییه کدا جـځـک ببینـت. کامه بینین له میتـدی ئه و نزیکه، میتـدی ځی له میاندا تا قی بکاته وه. شیر له مندا ځ دانی کات له دایکده بـت و ئیدی له دهستکاری بهرده وامیدا گه شه ده کات. شیر ځ وویه کی نه زاندر اوه.

10

خانه واده کم وه ځ هه ر خانه واده یه کی چینی هزاری ناو کـڼـمه ځ گای کوردی، ده یانویست کوـه که یان ببـته فه رمان بهر ځ کی خاوه ن: سایه و مایه و پایه. منیش هه موویانم هـتده کرده وه، هه بـژاردن و کـڼـشـم ته نیا بـ ئه وه بوو، بـم به شاعیر، شاعیری له هه موو شتـځ زیاتر کـڼـشی ده وـت. شاعیری بوون که سایه تییه کی په تی و پته و و مرـځـبوونه، هه و و هه ناسه ی پاراوی به ئازادی تـځ دا هه ده مژم. وایزانم له هه بـژاردن و کـڼـشـمدا له قوتا بخانه ی ئه شق خوـڼـندم و نیشانه م له بهر ئاوـڼـه ی ویست داناوه. شاعیری بوون ځ ووداو ځ که دنیایی لـ نه سه ندوومه ته وه، به رده وام له گه که سه خه ځ فکر اوه کانی ناو خه یا ځی ځ م قسه ده کم.

ئـستا دوا ی نیو سده زیاتر له ته مه ن، مندا ځ ه کانه م له وومده دن تـځ باوکـڼـکی: بـځـک، یان که مته رخم، یان ته مبه ځ بوویت. ئه گینا بـ نه تده خوـڼـند، ده بووایه بتخوـڼـند بووایه ... تاد، منیش هه میشه دروشمی ژیانم: خوـڼـندن بـ بـوانامه و سایه و مایه و پایه نه بوو، به لامه وه ش هیچ گرینگ و مه به ست نه بووه، چی له وه خوـڼـنده وارترم ناکات، چه ند

نامه يه کی ماستەر و دکتار له باره ی بیرى منه وه نووسراون و لاکاکانیش هه وهسته یان له باره ی ئەزموونی شیعری من کردووه. خو نده وه ی ئەده بیات ئەزمووم کی ئارامبه خش و خاکی سهرنج اکاشانی من بووه و ههستی بهرپرسیاریه تی لا دروست و بهه زکردووم، له ساتی ئەم بهرپرسیاریه تیه دا وون و به ئاگام.

شاعر پایتهختی ووناکی هه موو سهرده مه کانه. لهو پایتهخته به ککشکی تهواو ئازاد ده ژیم، بهام وهك گه ان و گهشت: ناوچه ییه کی په تیم. لهووی خه شگوزه رانی و ویستی مندا هه کانم، دان به هه هه کانم ده نهم و قبوو یان ده کم: بباک و که مته رخم و ته مبه بووم.

11

شاعیری به گارد کسایه تییه کی بهه ز و سه ربه خه ی، شاعیری بوونه، ده نگی مه وداکانی به دهسته نهاو، په یبه ر و په یه بهراوه، به رانه به به سیسته می ناك وهستاوه. شاعرکانی زینه کی وون و تیژیان داوت و ژیان نام یه تی، تیزابی به چاوی شمشیری دیمو کلیس دا کردووه. شاعر بوونه و لاکاک زوو شکی خه ی له پناو دادپه رووی خه ی دکات و ته ی و ورد گرته و.

شاعیر به ده ر له شیعره کانی ده بهت که سایه تی ئەده بی خه شی له بهرچاو بگیری و بخو ندر ته وه. ئاره زوومه ندی شاعر هه ی تا ئه وپه ی چووه ته پا ئایدیه ل ژیا به کی سته مکار و جه لادی چه په نه ر، نانی نانی و کاسه هه گر و پانیک شه گر و زه لیل و به قوربانه. به خواستی خه ی بووه ته کله ی هه موو جهسته گو و ده م، دله و له ناو پرسه تایه تیه سیاسیه کانی دا شیعریش بنووسهت. له م حا و بار دا شاعر ده نگه کی ته کشکا و سه رکی کز و جهسته یی کی به جوو یه. نرخ و به ها و مانایه کی نام نهت، نابته تیشکه ی سه رنجی خو نه ر و لاکاکه ر. به وواش ده زانهت گله یی توند له خو نه ر و لاکاکه ران بکات ناخو نه وه، له ناو و شهیدا ئه و هه قیقته ته هه ناوی له دمی ده نه نهت ده ر و، که کوه ته ته خانی به زران و به بایه خ بوون، ئەو ده ربه یه ئه سک ناشک نهت. گری مه ژووی دا هه نان ده کاته وه.

12

20/3/1984 له یانی مام ستایانی هه وله ر، یه ککه مجار به به زم و نه زمی سروودی نه ور نه و چووم سه ر مازی خواردن و وه. له گه: ماموود زامدار، مسته فا په ژار، خالد جووتیار، دکتار ئازاد

حه مه شهریف، بورهان ئیبراهیم یـعقوب، زامدار گوتی: یـکـکی تـریشـم کردـی عـرـقـر و ناوی هاته ناو لیسته وه، له دایکبوونی استه قینهت ئه و کـهـوتـه یه یه کم پـکـی تـدـاهـه دـهـده یـت و به سهر گه نجینهی داهـنـان و نوـبهـخشی ده کرـیتـه وه.

پـکیان بـرز کردـو گوتیان: بـ میوانداری شاعیری لاو سـبـاح بـنجدـر، منیش ده نگی خـم هـه نـا و گوتـم: لـ گـشـانـو یـ شیعـری گرینگ. بـچـوونـه کـه ی منیان په سه ند کرد، ههر پـنجیان پـکـه کـه یان دانایه وه سهر مـز و دووباره به رزیان کرده وه. به کـرس گوتـمان: له گه شانه وهی شیعری گرینگ. دواي هـه دانی یـکـمـین پـکـ خـالید جووتیار گوتی: پـشـبـینی دـکـم بـبـتـ شاعیرـکی تـواو داهـنـر. مستـفا پـژاریش بـ شـبـینی و بزه یه کی ته وساو ییه وه گوتی: وهی نایبینی. کتوپـ لـ شوـنی خـمـدا تاسام و برادـران دایانـ قریوـی پـکـنـن.

دواي بیست و چوار سا تـپـه بـوون به سهر دانیشتنه که دا، خالید جووتیار ئەزموونی خوـندنـه وهی خـی له ژماره (130) ی 5/3/2008، گـفـاری (امان) به ناو نیشانی: (شعر و تازه گهری و که له پوور) نووسیوه و له ناو ئامازه و نیشانه و هـماکانـدا، ئامازهی به به دیهـنـانی پـشـبـینییه کـه داوه.

دانپـدادـنـم ئـستا و ئـوسا پـیم پـنـدـبردو و ئـم دوو بـچـوونـ بـ کو گـیشـتوون، بـمـام درـ باش نیی، هـمیشـ خستوو میانـتـ دـخی پرسیار لـخـکردن و مووچـکی ترسیان لـ جـسته مـدا هـشتووـتـو، نموونـی باـای شیعـری بـگـردیشـم لـبـرچاو، هه قیقه تی بـحـی خـمی تـدا به رجه سته بکه م و شته گرینگ و کاریگه ره کانی خـم به ئه ویدی بـگـه یه نم.

13

له ژماره (68) ی ئەیلوولی 1988، گـفـاری (کاروان)، مسته فا ساـج که ریم چیرـکـکی به ناو نیشانی: (پیرما مه ند) بـا و کرده وه. امانی سه ره کی چیرـکـکه اگواسـتنی گونـده کانی کوردستان بوو، چیرـکـکه کاریگه ریه کی قووـی له سهر باری دهروونی مندا هه بوو. یه کـکـ بووم له اگواسـتراوه کان و برینی اگواسـتن له من و بنه ما هـکه مـدا گه رمبوو، به رده وام خوـنی له بهر ده بـی. غه ریب و بـپـه نا ما بووینه وه. به ژیا نی بـژانه و نان و ئاوی مه مره و مه ژی ازی بووین. به خوـندنـه وهی، وامزانی گونـده کانم هه مووی

به دهسته ناوه تهوه و زهوی جیهان ها تووه تهوه ژاپم، به شوینی مووتوربه کردم هوه. لهوساوه له خشاکی و چاوه وانی کهوتک بووم، چیرکنووس بینم و له پاداشتی ئهم چیرکه دهستی ماچ بکهم. ئه و دهستانه ی له خشاکیی ئه ده بدا ماچی دهکیت، واده زانی دهستی خدری زینده یه و ئسکی تدانیه. من داه نه رانی زمانی خم تا ئاستی ئه شقی خودایی خ شده و. چه ندان جار و نه ی داه نه رانی زمانی خم له ووی ژنامه و گه قاره کاندماچکردوه.

له یازدهمین فستیفاکی گه لاوژ، له 22/11/2011 له هوشه ی ه توار له سلمانی، دووراودوور بینیم. شهرمم له شککی کرد بچمه خزمه تی و خمی پیناسنم و باسی کاریگری چیرکه که ی ب بکهم. ب ئوارهی 24/11/2011 دکتار بهرهم ساچ میوانانی فستیفاکی له: (یانه ی که مه ایه تی) میوانداری کرد، میوانه کان له نه می دووه مدا بوون. چیرکنووس له نه می یه کهم له بهردهم په یژه که پیاسه ی ده کرد و وهک زاوا کپشبوو. منیش له سر په یژه ی نه می دووه م چاودری و چاوه و انم ده کرد سهربکه و ت و بووری و بشهرمی ئه وه م ت داب ت خمی پیناسنم و دهستی ماچ بکهم.

من له تای چ تهرازوویه که وهه ری خم ده که شا و چیرکنووس له تای چ تهرازوویه که تاسه ی خکی دهشکاند. له پ چیرکنووس شه ژا و ب ینباخه که ی کخست ب خ ئاماده کردنک پیه کانی له کاشی خشان و به په له ایکرد، دهسته و دامه نی دکتار بهرهم بوو، به دهست له سر سینگ و خ شدووییه کی نا پویست پشی کهوت، فهرموو فهرمووی ل کرد تا گه یانندی به نه می دووه م و ناو میوانه کان، له سر مزی به میکر ف ن ئاماده کراو یه ک کورسی له ته نیشتی دانیش، که تهرازووه کهم دیت لاسه نگ بوو، ئه و جا بیرمکرده وه خم له کو دا بووه ستم و داهاتووی ئه ده ب پبارزم. واقع کت بکی کراوه یه هه ریبه که مان به ج رکه ده یخو نینه وه و هه مووشمان سوودی له وهرده گرین.

25/11/2011 فستیفا ته و او بوو، میوانان هه ریبه که به لایه کدا پهرتبوون. ب به یانی له شیرینی: (ت فیقی حه و اچی) چه ند ج رکه شیرینیم ب مندا که کانم کی و گه امه وه هه ولر، به در ژایی گا خوینی ده ماره کانم ده کو ا، که گه یشتمه وه ما وه شیرینیه کهم دایه دهست مندا که کانم، پش ئه وه ی پشوویه که بدهم، چوومه ناو کت بخانه کهم که چیرکی: (ه شپشکی جیهانی چواره م) دهره نا و له پش دهرگای هوشه م دانا، به کو که سکه له گه دهستی خیدا هه یگر ته وه و بیبات، له کات کدا زر ه گری چیرکه کان بووم و چوو بوومه کرکیانه وه.

شيعر جيهاده، مٲٲو له خٲٲ و ليخني پاكده كاتهوه. چوومه ته بهره
جيهاد. دٲٲام كهس ناكوٲم، بهٲام خٲم شههيدده بم.

ٲٲو نووسينٲى لٲ ٲٲدٲدا بٲ شيعر ناسراوٲ، گرینگ شٲواز و
تٲگٲيشتن لٲ شٲواز و ماك و ٲٲگٲ مٲٲووٲيٲكٲٲٲى، چونكٲ
نوٲبٲخشي مٲٲلٲكٲ بٲ هيچ شٲوٲٲكٲ نوٲ نيٲ و ٲكٲ سٲردٲ مى نيٲ،
مٲٲلٲكى خٲٲسكٲ و بهرپرسياريه تٲيه لٲ داهٲذٲردا.

بٲ شٲوٲٲكى بٲردٲوام لٲ هٲموو سٲردٲمٲكاندا دووبارٲبووٲتٲو و
دووباره دٲبٲتٲو و دٲبٲتٲ دياردٲى مٲٲووي و ٲٲرٲسٲندنى مٲٲووي
داهٲٲنان، ٲٲگٲر بٲ ديارده مٲٲووٲيٲكاني ٲٲدٲبى خٲماندا بچينٲو
و دٲستنيشانيان بكٲين دٲبين:

بابا تاهير و نالى و گٲران ... تاد، هٲريٲكيان نوٲبٲخشي
سٲردٲمٲكن و شتٲكٲ له داهاتوويان هٲگرتووه، پرسيارى هٲگوٲيشه يى و
گشتگيريان كردووه و دياردٲن. مٲٲلى دووبارٲبوونٲوهى نوٲبٲخشين،
نهٲنى بوونيان لٲ مٲٲلى دووبارٲبوونٲوى نوٲبٲخشي و پرسيارى
هٲگوٲيشه يى و گشتگيرى وٲگرتووٲ، هيچٲكيان كاني بهر له خٲيان
كوٲرنه كردووه تهوه و كاني دواى خٲشان شٲلونه كردووه، بهٲكو ٲاوٲكى
پاراويان بٲ دهسته بهر كردووين بٲ خواردنه وه و دوا شووشتنمان بشٲت
و شتٲكٲ له داهاتوويان تٲدايه. هر شيعرٲكٲ شتٲكٲ له داهاتووي
تٲدانه بٲت، هيچ مانايه كى نابٲت.

بهو زمانه ده نووسم، هستى ٲٲده كم و ٲٲى ده ٲريم. بيركردنه وه يه كم،
وهكٲ هٲوٲ و هٲنگاو له خٲمدا جووٲاندووه، ته نيا له م دهسٲٲكه دا
شيعرى هاوچهرخ له دايكده بٲت و جٲره هاوده مٲيه كى شٲواز و په نجه مٲر
دروسته بن و هاوسه نگ يه كترى ٲاده گرن.

شيعر وهكٲ ناسنامه ي دنيا خٲى ٲٲناساندم، ناسنامه يه كى بهخته وهر،
له شاكاردا ناساندى خٲى دووباره ده كاتهوه. بٲ دٲزينه وه، تم
له سر جيهان ٲكٲ لاده دات، كه ناساندى ٲاماره ي بٲده كات.

لښکونکي ري ځای ته قینه نووسهر ځي داه ځنهره، ځای ته وځي په یوه ندي به بنچینه کاني کاري داه ځانه وه هیه و بهرو بهای بابت و ځست ټیکا ځای نمایمان ده کات. څه میښ له سنووری بیرکړدنه وه و دادپهروهری و زانینی ځای بهرهم ځای دده ځای، بهرهمه که ځی له خزمه تی بهرهمی په که مدایه. س ځی بهری په کم نیه، ځای ووناکی دووه مه. ځای داه ځنهره و بهرهمه که ځی داه ځانه. خو ځنهری نموونه ییش داه ځنهره. لښکونکي ري ځای ته قینه واده کات خو ځنهری نموونه یی بډته نووسهری دووه م، یان لښکونکي ري ناوړه نده له ځای وان نووسهر و خو ځنهردا.

له ج ځایه ځای ته دووه ته وه ځای هر نووسین ځای دوو نووسهر هیه:

یه که م: څه وهی بهرهمه که ځی داه ځانه.

دووه م: خو ځنهره که یه تی، خو ځنهری نموونه یی.

ز ځای بهوریاییه وه گو ځای لهو باسانه ده گرم، که له بهرهمی مندا ده بنه باس، څه گهر له گه ځای بیروب ځای چوونه کانیښان نه بم، په یوه ندیم له گه ځایاندا په یوه ندیه کی سروشتی و مر ځای ځانه ده بډته. لښکونکي ري هقی هه موو بیروب ځای چوون ځای هیه، که له ناو ده که دا ههستی پ ځای ده کات و بیوری ځای ده چ ځای. بیروب ځای چوونی له باره وه ده رب ځای. ه ځای بیروب ځای چوونی نه چ ځای ته وه سهر کر ځای و ماکی بیروب ځای چوونی نووسهره که ځی، څه مه څه وه نیه لښکونکي ري به که مزان و که مدهست و نات ځای گه یشتو تاوانبار بکه یت.

نموونه: څه دیب نادر، باس ځای به جیهان بینیه کی پ ځای و هه ځای گری لښکدانه وهی جیاجیا و میت ځای هه مه لایه نه ځای له باره څه زموونی من به ناو نیښانی: (که څه ون ده بډته و ځای، که څه ون ده بډته شیعر) نووسیوه. له کت ځای: (که ځای انه وه ځای ما ځای په کم) سا ځای 2014 له څه کادیمیای کوردی چا پکراوه، ځای او کړدووه ته وه.

ه تی ناکه مه وه، له گه ځای به ځای کی بیروب ځای چوونه کانیښی په کنا یه مه وه، به ځای لښکونکي ري ځای ته قینه یه و قو ځای چووه ته وه، پ ځای له سهر زهوی نووسین قایم و جووته. بیرکړدنه وهی که سایه تی څه ده بی ځای، وه که بهرپرسیاریه تی نووسین و ه ځای ځای یی نښی نووسین به کاره ځانه، جیهان بینیه و دیدی منیشی ناسیوه. بهرهم ځای کی دروستکهری پرسپاری له سهر بهرهمه که ځی مندا خو ځای اندووه، څه گهر بیروب ځای که ځی وه رنه گرم،

هموو شتځك لم وهرنه گرتنه دا كځ تاي نايهت. ب هيج گومانځك
لځكځري ځسته قينه به شداري كاراي داهځنان دهكات، هاريكاري
ئوه شى دهكات بهرهمى داهځنراو بهرهمبهځنځست و
پرسياره بوونيه كاني خځي بكات.

19

شيعر هه وده دا هه وځكځت له تهواوى بواره كندا دانپيانانې
به ژيان، يان ئاشكراكهري ژياني تايه تي شاعير، كه ژيانځكي قوو و
وونه، شيعر خځي شاعيره كه يه. ئه و ماوه دياريكراوهي ده ژين
دانپيانانې به ژيان. مردن كام بووني مرځفه. دځنايدځن، كه دځت
وه رتده گرځ زاوزځكردنى بوونه. كارتځكردن و كارتځكراوه، دايك و
ځځهي زيندووي بوونن.

شيعري بځگهر د به خځي زانيوه و به شځويه كي سروشتي بځوي هوي
خځي، نهك سوا لم زاوزځكردنې بوون وهرده گرځت، ئه گهر ئه ده بي
ئځستځتيكي نه بووايه مرځقايه تي لايه كي به تاځده بوو، يان لايه ني كه م
شتځكي گرينگي كه م ده بوو، يان هځځي بيركردنه وې ده گځځا و هځما كاني
زه وي زياتر ئاځځزده بوون.

له ئځستادا، كه ئه زمووني نووسينم سي و پځنج ساځي جځهځشتووه،
نووسين بځم بووه ته ناوچه يه كي ترسناك و چوونه ناوي ئځجگار سخت و
به ئازار بووه. له ځځخستني وشه دا و كاريگهريي ده نگځك به سر
ده نگځكي ديدا هه سته كانم وهرده كه ون، ئځستا زځر هه ستيارم به رانبر
دهر كه وتنې هه سته كانم و ئه و وشانه ي ځسته يان لځپځكده هځنم و
ده يان كه م به وځنه ي ئځستځتيكي.

من ته نيا له خوځندنه وې ده قي ئځستځتيكي دا ودروشځمه وې و ځځهي
بچووكي ئه ده بي ئځستځتيكيم، به تهواوي بوون و
هه سته كانمه وې په يوه ستم پځيه وې له خولگه كاني ده خولځمه وې.
هه ناسه يه كي وون و قوو له نځوان ئه زموون و زماندا ځامده گرځ و
ده يځځمه وې، ناسنامې بووني خځمي لځوه رده گرم و به ده ستمه وې
ده گرم، ده ستم له گځزه ي شه رابي خودايي هه ځده هځنم و ناوچه وانمي پځ
ته ځده كه م.

20

له و ته مه نه ي هه ستم به مرځبووني خځم كردووه، چځځي وشم
دځزيه وې و تځيدا مه ست و شاگه شكه بووم. مه نه لځځي ناو ه كي، واته:

شاعیر نیشته جی هەردوو ئاسیە. ئاسی یەکم بە تەواوی توانا مانایەکانیەو ئەمادەیی لە ئاسی دووەمدا هەیە. ئاسی دووەمیش بە تەواوی جیھانبینیەو ئەمادەیی لە ئاسی یەکمدا هەیە. تواناکانی زمان تێیاندا فەراھەمدەبێت و درێژە بە ھێزی زمان و ھاگاکانی بینینی جیھان دەدات و ھەم ئافرێرێکەکان زمان دەیانکاتەو.

23

شاعر ھەکارێکی سەرەکیە لە بوونی مرڤدا. مرڤیش خوێندری کە شتەکانە، کەواتە: شاعر ئەگەر چەند کەسانێکی وریا و بەئاگا و بژاردە بێخوێننەو، ئەو شاعرێکی بە خوێندەرە. بەدحاڵیی و خەھەخانەتەندێکی کوشندە لەناو بەشێک لە ئەمەمانان پەییەودەکرێت. خەماتدان لەژێر ئەم پرسیارە بەتایە ھەر شاعرێک نەیتوانی لە سەرەدەمی خەیدا خوێندەر پەیدا بکات، ئەو شاعرە کە لە ئاستێکدا یە و خوێندەریش لە ئاستێکی نزمتردان، یان لە سەرەدەمی پێشکەوتووتردا خوێندری ڕەشبینتر پەیدادەبن و دەبنە خوێندەری ئەم چەشنە شاعرە. ئەم جێرە تێوانینە ھەرشکردنە سەر شاعر و سووکایەتیکردنێکە بە خوێندەر، دەرھاواشتە و کاردانەو و تێسەندنەوی ئەو یە، کە خوێندەر بەلایەو ناو و نایا نخوێندەو.

ئەگەر شاعرێک لە سەرەدەمی نووسیندا نەیتوانی خوێندری وریا و بەئاگا و بژاردە بێ خەڵ پەیدا بکات، لە ھیچ سەرەدەمی تردا ناخوێندەر ئەو، لەگەڵ ئەمەشدا بێوام بە دیاردە دەگمەن و ناوازی و سەرپە ھەیە.

مەحوی، گۆران، دیلان ... تاد، شاعیری بە خوێندەرن، ئەمانە لە وئیا و شیعریەتدا لە وروژان و ھاکێشانی جادوویی و جاویدانیدان، بە خەڵ بەیەگە یشتن گە یشتوون، بەیەگە یشتنی شیعریەت و خوێندەر، ھەستدەکەیت ھەموو شتێکیان بینیوە، سوودیان لە کەشوەھا و ھەم ئەفسانەییەکانیش وەرگرتووە و نیگەرانییەکی داھێنەرانیان تێدا یە. بە ھەل و بوارێک وەرگیرین و بچینە ناو شیعریەتی ئەم ڕۆژەو:

یەکم: ئەوی ئەم ڕۆژە دەوری تەختیا یە ھەلھەلی مەخلووق، مەحوی.

دووەم: دواسەرێج، گۆران.

سٔیهه: سٔبهری پهرت، دیلان.

له هه مان کردهشدا ده بیندرٔت هه یه نیو سه ده یه پیاده ی نووسینٔك به نیازی شیعر ده کات، که چی من وهك خؤنهرٔکی ناوه خن و بهرده وامی شیعر ی کوردی، ئه وهه ٔووبه ٔوونه ٔووه ته وه یهك دٔٔیشی ٔووبٔته ده قٔکی: (چٔژ)، یان ده قٔکی: (ٔوئیا)، یان ده قٔکی: (مه عریفی). هه ر پانتاییه کی سپی کاغز به نیازی شیعر، به ٔهنگٔك دابٔشرٔت ئهه سٔ خٔه تٔیدا ئاماده ٔوونٔکی به هٔز و پٔ جوؤه ی نه بٔت، بٔ هیچ چه ندوچوونٔك له شیعرییهت به تٔه و مٔژووی داهٔنان فٔٔیده دات و بانگهٔشتی ناکات بٔ بینینی جیهان.

نؤبه خشی بناغه دار، بهرده وام له ٔهگی کٔمه ٔگا کارده کات، کٔمه ٔگاش ٔوونی خٔی ده ناسٔت و له ده رکه وتنی بزووتنه وه کان ئاگا دارده بٔت، ئه و ٔهگه زانهش ده ناسٔت که نؤبه خشی ده گونجٔنٔت و چالاکی ده کات.

نموونه: شیعر ی (وه ره خوارٔ ئه ی خواکه ی غه ریبان له کلکه ی هه وری ئأه وه وه ره خوارٔ) ی ئه نوهر قادر محمه د. فهزایه کی زیندووی هه یه و تا بٔٔی ئٔستٔتیکیه. نسکٔی شٔٔشی ئه یلوولی له ئه زموونٔکی ئٔستٔتیک ی سٔبه ردار دأشتووه و باری دهروونی کٔمه ٔگای کوردی تٔدا به رجهسته کردووه.

به خٔی به یه کگه یشتنی شیعرییهت و خؤنٔر گه یشتووه، به هره ی خٔٔسکی شیعر، بٔ زٔرله خٔکردن ئا فرندوویه تی.

بٔواشم وایه ئه وانه ی ٔوئیا و شیعرییه تیان لا دروست نه ٔووبٔت ته مه نی نووحیشان هه بٔت نابن به شاعیر. جا گرفت له وه دا نییه ئهه شیعره به خؤنٔره، یان نا، به و مانا خٔه ٔه ٔه تاندنه ی له ناو ئاستنزم و په راؤزه کان پٔوپاگه نده ی کوشنده ی بٔ ده کرٔت. ئه وه گرفته که یه. ئایه ئهه شیعره ٔوئیا و شیعرییهت و بنیاد و شٔواز و بیرٔکه و نیشانه هاوچه رخانه ی تٔدایه، یان نا.

من بٔوام به شیعرییهت و ٔوئیا و خؤنٔری وریا و به ئاگا و بزارده و ئه زموونی شاعیر و خٔٔوونی هه یه.

24

خودایه، که هٔٔهکانی ژیا نٔ ٔٔکخستووم، ئازادی نووسین و داهٔنانت بٔ فهراههه، پرسه کانت تاوتؤکردووم. به ته وای بٔوا و قه ناعه ته وه، ٔٔژی پٔنج فهرز خٔم ٔسته ٔٔ ده کهم و نؤژت بٔ ده کهم،

که به سهر ځه گي دره ختي ځه گي گه یشووی ناو ناوی پاراو بنیادتناوم. هزم له ته مه ندر ژی نیی، نیو سده زیاتره ده ژیم. ئه وپه ځی ئاواتمه بچمه جیهانی خام ځانه وه، ئه و جیهانی خت بانگه ځشتیم ده که یت، به هه شت. له و ځه و ځه ریانه ی له پاداشتی کرده وه کانم خه ځه یت، تا پله ی شیعریه ت به رزیان ده که مه وه و به وپه ځی به ځه وه ځه تیان ده که مه وه، داوای دیوانی شاعیره دا ځه نه ره کانت له ده که م. له و ځه موو زمانه کانی دنیا ده بڼه یه ک زمان و ده یزانم، شیعری هه موو زمانه کانی پ ځه خو ځه نمه وه، ده ست له هه موو شت ځه به رده ده م، مشوورخواردنی: ما و مندا و که سوکار و نه ته وه و مر ځه فایه تیشم نام ځه ت تا پ ځه یانه وه سهرقا ځیم و چاود ځی بارود ځخ و جیهانیان بکه م. ځم ته رخانه ده که م ځه خو ځه ندنه وه ی شیعری ب ځه گهر د، له شه ځی چاود ځی مر ځه هه ځه بز ځه کاو و ناخ گه چراوه کانیش ځه زگارده بم.

ئو یه که ووییه ی، که خه س ځه ته ی بڼه ځه ته ی مر ځی ځی ځاشقه، ځت هه ر له له دایکبوونمه وه ځه ژان دووه ته هه سته که نمه وه، سوپاست ده که م.

ئو خودا: من تم ځه ځه و ځ، قه تیش له ت نه ترساوم و له شت ناترس ځم، که گو ځه ایه ځتم: نه له پ ځه ناو پاداشتی به هه شته، نه له ترسی سزای ځه زه خه. ته نیا له ځه شه ویستی ځه ته وه یه و به س.

که له دنیا دا بوون ځی بچک ځه لم هه یه قه رزاری شیعرم، ناوه ندی ژیا نی منه و له و له دایکبووم. ئه ست ځه ری ځه نگاو ځه نگ ده بینم له هه موو شو ځه کدا به سهرمدا داده بارن. له سهر زه مین ده بڼه قه ځه پا ځیان پ ځه وه ده ده م. گولله ی دوو که ځی مر ځه هه ځه بز ځه کاو و ناخ گه چراوه کانیش وه ک فسی پ ځش ته نگاو بوون وایه.

25

هه ر ده ق ځی جوانی شیعرییم خو ځه ند ب ځه ته وه، توانایه ک له ه ځی به رزبوونه وه ی ناخمدا په یداده ب ځت، که توانای د ځینه وه و دا ځه شته وه ی سهرله نو ځی ژیا نی هه یه. قه ت ئاواتم نه خواستووه من نووسی بووما یه، ز ځه به ځه اشکاوییه وه ناخی ځم ځه اده گه یه نم: هه موو ده ق ځی جوانی شیعری به هی ځم ده زانم، ده چمه ناو که ژاوه ی شانازیانه وه و ب ځی خه می یه که م و هه سته کانیان ده که م، ده ریام ت ځه دا بزده ب ځت.

26

شیعری ب ځه گهر د هه و ځه ست ځی ځه ست ځی کییه. نا ب ځت ت ځی بگه یت. ده ب ځه هه ست

بکه‌یت له هـڅی یه که‌مدا شتـځ هـیه . ئه‌و شیعره‌ی له‌پـښاو گه‌یانـدن ،
واته : هـڅی دووهم ده‌نووسـځت ، شیعره‌ی بـځگـرد نیـیه ، واتـه : هـه‌ستیار و
بـځدار نیـیه ، گـځانـه‌وه ، یان هـه‌وا هـ .

27

مـشكى من چـكن نه بووه بهو دروشمه باوانهى ناو    شنبيرى ئـمه ،
داھـنەر له شـوهى تـ   وانينى داھـنانيهوه كار له ژيان دهكات و
ئـستـتـيكا له مهوداى جياجيدا له زهينى وهرگر مشتوما    دهكات و
خا    و هـ   و هـماى دهداتـ  ، كه ناوكى جيهانبينى شيعره.

هه‌ست له شیعردا که‌رسته‌ی پێ‌کهاته و هه‌هه‌هاوبه‌ش‌ه‌کان ده‌سته‌به‌ر و گه‌له‌ده‌کات، بیری خه‌م‌پویش له زه‌مینه‌یه‌کی گونجاودا، واته‌: بنیاد‌پکی خه‌م‌پو سروشتی ناوه‌وه پێ‌کده‌خات و خودی ئه‌زموون پێ‌یده‌گه‌یه‌نێت.

درهوشانه‌وه له ده‌قدا ځه‌نگه ئه‌وه‌ب‌ت وځه‌یه‌ك ده‌ب‌ته ناوه‌ند و
لووتكه‌ی ده‌قه‌كه، خوځه‌ر له ئاستیدا ته‌واو ب‌ده‌نگ ده‌ب‌ت. ئه‌و
ب‌ده‌نگ‌بوونه ئه‌وه‌یه ده‌ستی به‌ قووځاییه‌کانی دره‌وشانه‌وه گه‌یشتووه.
دره‌وشانه‌وه ب‌ شیعریه‌ت زمانه‌ی پ‌وه‌ر و پ‌وه‌رځکی کام‌ه.

لهو ماوهيه دا، وهختكى تايهه تي خـم بـ: (كـى بهرهمه شيعريه كان) هـ فيق سا بير تهرخا نكر د، چاپه مه ني مانگ سا ي 2016 له 793 لاپه هـ دا چاپي كردوو، هـروهـا: (وانين له بوولـدا)، 22 چاو پـكه وتني جيا جياه تي، هـمان چاپه مه ني سا ي 2015 له 304 لاپه هـ دا چاپي كردوو، هـروهـا: (ئويننامه) دوا كـشيعريه تي. هـمان چاپه مه ني له 98 لاپه هـ دا چاپي كردوو، لهـم بهرهمه يـدا ئاستـكي گـان و وهـرچهـخاني يشه يـي له بيري ئـستـتيكي، ده گـگـ و ئـي ئاشكراده بـت.

له خوځنده وهی کځی بهر هه مه کاندای دیدگایه کی تایبته و دیاریکراوی له باره ی ژبان و ځووداوه کانی کوردستان پښکځشکړدووه. بهو تځگه یشتنه ی بځ شیعرم هه یه، ده توانم ئهم بځ چوونه م به ځ است بز انم، ځ ه فیق سا بیر شاعیر ځ که، که متر هه ستیه و زیاتر فیکری و سیاسیه ځ، به ځ ام له ئاراسته فیکریه که یدا ځ ایه ځ و تانوپ ځ و هارم ځ نی و پځ که وه گونجانه کی له ځ ځ ځ کارپځ ده کات بځ ئه وه ی ئاراسته ی ئاس ځ یه ک بځ ئسته ځ تیکا و وتنی بنه ځ ه تی دهسته به ربکات، که شیعری بځ گهر د له بوونی ځ یدا قبووی ئاراسته ی ئاس ځ یه ک و فیکری کراوه ده کات، به ځ ام قبووی ئا پدی ځ له ژبای داخراو ناکات.

ئەو درەوشانەوێ ئاماژەم بۆی کرد، دەتوانم دەقی: (ئاو-تەبوون) لە کەشێری ئەویننامەیی بۆ دەستنیشان بکەم، ھەروەھا لە دوا کەشێریدا 29 ھایکەیی نووسیوە، لە ماوەیەکی پێوانەیییدا، ھایکە بە شەوێکی بەرب-ئاو، وەك دیاردەییکی لاساییکردنەوێ ھاتە ئاو شیعری کوردییەوێ. شەوازی ھایکە مەودایەکی کورت و وتنەکی بنە-تییە، د-خگ-ی-نی ت-دا وونادات، دەنگ-ك دەنگ-کی دی وەرگر-تەوێ و ھەستەکان ج-گ-ک-ک بکەن، ئاوازی ج-گ-ک-ک دەنگەکان لە ف-رمی وشە و چ-یدا ک-بخر-نەوێ. ھونەریترین ھایکە لە شیعری کوردیدا، کە بە ھونەری ھایکە نووسرا ب-ت: (ئەفیق سابیر) نووسیویەتی و پرسی ھونەری ت-دا دروستکردووە.

28

شیعری ب-گەرد دەب-خ-ی خو-نەری خ-ی دروستبکات و م-قی ھاوچەرخ ت-دابژی. لە بوونی م-قی ھاوچەرخیشدا تواب-تەوێ. لەم باروبوارەدا ژیان-ك لەدایکدەب-ت و ژیان-کی تر دەژیی-ن-ت، واتە: ژیان یەكەم بوونە و ژیان دووھم بەش-ك لە بوونە، کە م-قی ھاوچەرخ ت-یدا ھ-گر و ئامادەیی و کەرستە و پ-ودانگی تایبەتی ب-خو-ندنەوێ ھەیی، خ-ی بەرەو ئەو ج-رە شیعەرە نو-نی دەکات.

من لە شیعرمدا ھەو- ب- ژیان دووھم دەدەم. م-قی ت-دا بکەمە م-قی ھاوچەرخ و پ-ناسەیی کات و شو-نی کردب-ت لە توانایدا ما ب-تەوێ. خەس-لەتە سەرەکییەکان، کە دانایی سروشتی م-قە گورز-کی لە زەینیدا وەشان-د-ب-ت، خ-ی ئەزموونبکات. پاش ج-گیرکردنی وەشان-نەکە. بچ-تە ئاو پرسی کردەییکی کتوپ-ەوێ و لە ئامانج نزیک ب-تەوێ و پەيوەندییە ناو-کییەکان، لە دەرکەوتنی زماندا تەواو دیاری نەکا و مەودا-کان لە بەھرەییکی با-ادا بزر-بکات.

29

شیعری ب-گەرد دادو-ری ئەم جیھانەیی، لە پ-ناو زمان و ئ-ست-تیکادا دەنووس-ت. فیکری سیاسی بە ئاو ھەستەکانیدا دەبا و شەپ-لیان پ-دەدا، بە-ام ئایدی-ل-ژیا ت-کە دیدی ئەدەبی ناکات و ناب-تە و تەب-ژی سیاسی. دەزان-ت چ-ن ئەم کارامەیییە ئەمە-دار بکات، ح-ح و ھەرچی شت-ك لە ح-ح بچ-ت تری-ن ب- ئەوێ بیرکردنەوێ بکەن پەژرە و ن-تە ب- دروستکردنی و-نە و دەرکەوتەکان و پاراستنی ناسنامەیی شاکاری ئەدەبی.

30

به شیرى دایکم و شیرى شيعر بهـخـو و پهروهـردهـکراوم. له هـموو کات و شوـنـځـکـدا ئامادهـی هـیه و سـبووریه بـم. ناتوانم له فهزای دهـرچم، له ناخـمدا پـی دهـژیم. بوـری ئهـوهـی تـځـدا تاوداوم پرسیار له بارهـی دهـرکهـوتنـی جیاوازیهـکان بکـم و هاوکـځـشهـیهـکی تهـواوـی لهـگهـځـدا دروستبکـم.

شيعر خـی، واقیـعـځـکی زـر تايـبهـته، بهـیا نـځـکه تهـواو نهـبوو. بـځـدهـنگی له ناخـمدا کـځـدهـکاتـهـوه و سهـرچاوهـی یهـکهـمین پهـرـشانیهـکانمه، هـموو پرس و باسهـکان دهـکاتـه هـی من. ژیا نـی شيعریـم، ژیا نـی تايـبهـتی داگیرکـردووم، کـردوویهـتی بهـ و نـهـیهـکی کـراوه و پيشانی دهـدا و دهـپارـنـځـت. کهـمـځـنامـی و تـزـځـک دـهـاوکـځ و هـهـژانی ترسـیشـی تـځـدا یه. لهـوساوهـی تـځـکهـی بوویمه و سهـرم لهـناو هـهـناویدا گـهـرمکـردووه، له ناوهـوهـم بـ چـرکهـیهـځ، چـرکهـیهـکی کهـمخایهـنیش بـت له هـهـست و تـځـا مانی نووسین دوورنهـکهـوتوومهـتهـوه.

شيعر ځـک، که تازه نووسـیـبـتم، وهـځـ ئهـوهـی کهـسـځـکی دیکه نووسـیـبـتی، ئهـوه و نـاـدهـکهـم لهـسـر شـانـځ و لهـبهـردهـم میـکـرـځـنـدا بـم خـم و ئهـو بـځـدهـنگیهـی له ناخـمدا کـځـبووهـتهـوه، دهـیـخـو نـمهـوه. بـځـدهـنگیه کـځـبووهـوه که دهـکهـم به سهـهـکـیهـځ و خـمـی تـځـدا دووباره دهـکهـمهـوه. بـځـئـهـوهـی بهـ خـم بزانم سهـرمهـستانه وهـځ شهـیدا ییهـکی گـهـردوونـی بـزـدهـبـم و خـمـی لـځ ئازادهـکهـم، ئینجا شيعر ځـکی نه نووسراو سهـرقاـم دهـکاتـهـوه. قووـی و بهـځـدا چوونهـوهـیهـځ، له هـهـست و تـځـا مانی دروستدهـکهـم بـ گـځـینی فـرم و مانا له نـځـوان شيعره نووسـراوهـکه، که تازه خـم لـځی ئازادهـکـردووه. شيعره نه نووسـراوهـکه، که هـځـگری بوویمه و به پـی خـم بـی ئامادهـکـردووه، شوـنـځـکی له هـهـست و تـځـا مانی پـدهـم، که هـهـست و تـځـا مانی نووسین سهـرقاـم دهـکات. دهـکهـومه بار ځـکی بینین و هـهـستکـردنـځـکی ناخیهـوه، کـمـهـځـک ئهـستـځـره له ئاو ځـکی نزیک و ناسراودا بـم زریوهـیانه و پرسیارى تـځـا مانی و هـهـستم لـځـدهـکن. دـځـشى و جوانیهـکی تايـبهـتم دهـدهـنـځ، دـځـشى و جوانیه تايـبهـتهـکان وهـځـامی پرسیارى زریوهـی ئهـستـځـرهـکان دهـدهـنهـوه. تین و تاو ځـکم بـ زمان تـځـدا مشتوما ځ دهـکات. له زمانهـوهـش تین و تاو ځـشهـویستیم پـدهـگات و خـی پـبهـخشیوم و خـمـی پـدهـبهـخشمهـوه. جـځـگـځـک دهـکهـین، ئهـو دهـبـتهـمن و منیش دهـبمه ئهـو، وهـځ دوو هـځ لـځـکتـځـناپهـځین، دهـگهـینه یهـځ. به بار ځـکی دی دـځـنايدن دهـکهـین. ئهـگـهـر وزهـیهـکی نه بیندراویش نهـبـت قهت ناتوانم دهـست بـ نووسین بیهـم و خـمـی تـځـدا نو ځـکهـمهـوه و دهـستپـځـکهـم، بجوو ځـم و شـوهـی تايـبهـت وهـر بـگرم. ئهـو

ﻭﻭﺩﺍﻭﺍﻧﻪﻯ ﻛﺎﺭﯨﮕﻪﺭﯨﻴﺎﻥ ﺧﺴﺘﻮﻭﻩ ﺗﻪ ﺩﻭﺧ ﻭ ﺩﻩﺭﻭﻭﻧﻲ ﻣﻦ ﻟﻪ ﺩﻩﺭﻛﻪﻭﺗﻦ ﻭ ﻧﻮﺍﻧﺪﻧﺪﺍ ﻫﻪﻣﻮﻭﻳﺎﻥ ﻟﻪ ﻧﺎﻭ ﺯﻳﺎﻧﻲ ﺷﻴﻌﺮﯨﻤﺪﺍ ﺩﻩﻧﺎﺱﺭﻭﻧﻪﻭﻩ ﻭ ﻛﻪﺳﺎﻳﻪﺗﻲ ﺧﻴﺎﻥ ﻫﻪﻳﻪ. ﻟﻪ ﺑﻪﻛﺎﺭﺑﺮﺩﻧﺪﺍ ﺑﻮﻭﻧﻪ ﺗﻪ ﺳﺮﻭﺷﺘﻲ ﻭﺷﻪ ﻭ ﺳﺮﻭﺷﺘﻲ ﻭﺷﻪ ﻳﻴﺎﻥ ﺩﻩﻧﺎﺱﺭﻭﻧﻪﻭﻩ.

ﺷﻴﻌﺮ ﺋﻪﺯﻣﻮﻭﻥﻛﻲ ﺗﺎﻳﺒﻪ ﺗﻪ، ﻛﻪﺳﻲ ﺗﺎﻳﺒﻪ ﺗﯩﺶ ﺩﻩﻳﻨﻮﻭﺱﺗ، ﺗﺎﻳﺒﻪ ﺗﻤﻪ ﻧﺪﺑﻮﻭﻥ ﺋﻪﺷﻘﻲ ﺋﺎﺳﺘﻪ ﻗﯩﻨﻪ ﻭ ﭘﻪﻳﻮﻩ ﻧﺪﻳﻪ ﺋﺎﺣﻴﻪﻛﺎﻥ ﻭ ﺗﻠﻪﮔﻪ ﻳﯩﺸﺘﻨﻪ ﺯﻣﺎﻧﻪﻭﺍﻧﻴﻪﻛﺎﻧﻤﺎﻥ ﻟﻪ ﺟﻪﺳﺘﻪﻯ ﺷﻴﻌﺮﻯ ﺑﻠﻪﮔﻪﺭﺩﺩﺍ ﺑﻪﺭﺟﻪﺳﺘﻪ ﺩﻩﻛﺎﺕ.

ﺗﺸﺮﯨﻨﻲ ﺩﻭﻭﻩﻣﻲ 2019 ﻫﻪﻭﻻﺭ